

עֵב אָב : מ"י פ"ה מ"ב
חַפְיעַן בָּכָה דַ וְסִמְמָה
מְלֻלִים קָוָה הַלְּכָה
עֲשָׂרֶן זָהָב נְמָגָן
עַזְמָן זָהָב טָמֵךְ י"ד
נְגָג : מ"י פ"ג מ"ב
סְנוּאָה כָּלָה ח וְפִתְחָה
כָּלָה דַ וְהַלְּכָה לְסִמְמָה
עַד דְוִיְרָה מִיְלָתָן
סָסָעָן כְּוֹסְעָן כְּמַעַם
קִיְלָה קְשָׁעָה : 3

רביינו חננאל

אגחות וציוויליזציות

לְחַדֵּךְ בָּאֶת הַתְּמִידִים. לֹא
לְפָלָט כְּמוֹ צְבָא דָוִמִי נְצָעָה
לְדָבָר שֶׁלְכָבֵב עַל דָבָר שֶׁלְמָלֵךְ שְׁמָנָה
כָּלֵב חָמֵר לְיִתְמְעָן לְכָר וְזֶה מְשׁוּם
זֶה יְזִיעָס פָּלָה חָמֵר כִּי סְהָבָה (ב):
קָנְקָנָתָוּם. פִּירָאָס
לְדָרְמִינִי"ט וּרְכָבָס
פִּילִיכְתָּאָדָן קָנְקָנָתָוּס קִיְּרָקְעָיְיוֹקָה
בְּקָוְיָן חָמֵר וְדָלְיָי"ל וְקָנְעָרָן
לְרִיכָּה נְמִי פָּסָקָן צְמִיקָּן כְּפָר
תְּוֹלוֹתָה דְּנוֹמָר נְמִתָּה לְדָרְמִינִי"ט לְמָרָן
דָּאַיְזָה נְמִפָּר מָרוֹה נְגָלֵי עֲלָמָה דָלְזָה
דָּאַיְזָה קָנְקָנָתָוּס וְלָי"ת דְּזַמְּקָמָה דָה
(ד' י"ג). מִן שָׁמָוֹן כְּלָתָה וּמְפָלָט
לְדָמָתָס" מִלְתָמָה לְמַחְכָּפִי וְכֵג"ז גְּגַעַנִּין
(ד' י"ט). קָמָלָר דְּקָנְקָנָתָוּס טָוָה מְלָתָה
לְהַלְוָסָטִי סְהָבָה כְּמַמְעָן שָׁהָוָה שָׁמָוֹן
זְהָרִיאָלָו וְדָלְיָי"ל יְוֹקָה קִיְּרָקְעָיְיוֹקָה
זְהָרִיאָלָו עַל צְסָוִים זְהָרִיאָלָו
וְלְפִיְּרָאָס קָנְקָנָתָוּס יְמָה וּרְיָי"
מְפָלָט דְּלָהָר טְוּמָנִיס חָמֵר יְמָה יְמָה:
אָנוּ מִיְּתַר אֶתְהָתָן כְּמוֹ גְּרָתָה
גְּרָתָה גְּרָתָה וּרְבָנִים מְהָרָקָן
מְלָטוֹמָי כְּמוֹ סָסָה עַל סָסָה (וְהָלָקָן)
סָסָה לְיָזָה עַל סָסָה:

טו קווט שטן מל' לספר המכון ולענין
ד-כ: מכתירים כמוינו רק צ'ן נגידול
ל' טיך לפקס מולדען ה'ג' זקונעה
ז' גנו מסתמן ל' ניחם לא נגענה:
ענקייה

"עַל" זה וועל זה נחלהן. נִלְמָד מֵעַל^ט לְמַתְמָנוּן^ו דְּלִין לְהַמְּלָאָה
ולמואר מלוקו: **ולא** מס' מניין כינון דלמונת מגן עלפסת
קלמי כינון דלמונת מגן עלפסת
קומיינו תנא קמא איכא בינויו^ט דרב אחלי^ט
איתיחטמא רב כיוחיאל ולא מסיימי תניא אמר
"עַל" לא אמר ר' ישמעאל דבר זה ואלא אותו
גלאמיך אמר דבר זה והלכה כאוטו תלמיד
נא גופה קשא אמרת לא א"ר ישמעאל דבר
ה אלמא לית הלכתא כוותיה והדר אמרת
אלילכה כאוטו תלמוד אמר רב יהודה אמר
כמנואל לא אמרה ר' עקיבא אללא^ט להחדר בה
וחתלמידים ור' ג' בר יצחק אמר נראין איתמר
ודר יהושע בן לוי כל מקום שאתה מוצא
ישועות רבינו ישמעאל אמר תלמיד אחד לפניו
את ר' ג' שישמש את ר' ישמעאל^ט
ע' ישמעאל היהתי מטיל קנקנותם לתקך הדיו^ט
לא אמר לי דבר כשבאתי אצל רב עקיבא
ספירה עלי אני והאמור רב יהודה אמר
צומואל משום ר' מאיר כשהיהו לומדי אצל
ע' עקיבא היהתי מטיל קנקנותם לתקך הדיו^ט
לא אמר לי דבר כשבאתי אצל ר' ישמעאל
כבר אמר לי בני מה מלאכתך אמרתי לי לבבד

נוי אמר לי בני ה' זוהר במלאתך
שמלאתך מלאכת שמים היא שמא אתה
וחסר אתה או מיתר או אחת נמצאת
וחרביב את כל העולם כולם כו' אמרתי לו דבר
זהדר יש לי ונקנותיהם שמו שאין מיטל לתוכך
הדי' אמר לי וכטילין נקנותום לתוכך הדוי
ההלהן אמרה תורה ^ז וכותב ^א ומבה כתוב
שיכול למחות מי קא' ^ל ומאי קא מחדר ליה
כבי קא' ^ל לא מיבעיא בחסירות וביתורות
ללא מעינהן דבקי אנה אלא אפי' מיש
זובוב נמי דילמא אתי ויתיב ארניתה דדל'ת
מחיק לה ומשיו לה ר' יש דבר אחד יש ל'
נקנותום שמו ^א שאני מיטל לתוכך הדוי קשיא
אסורה בשלמא שימוש אשימוש לא קשיא
א' מוץ למקם אלביה אתה לקימה ודבי
קמיה דר' וסבר סברא אלא אסורה אסורה
יעקב אומר משמו ^ז חוץ מפרשיות סומה
רומייה למחוק לה מן התורה איכא ביני'ו
אין מנילה כשרה להשkontה בה סומה
ונגילהה כשרה להשkontה בה סומה אחרת
עד כאן לא קאמר ת'ק החט אלא בזין
א מינתקא לשום לאה ^ט אבל גבי תורה
זהקין אמר רב נחמן בר יצחק דילמא
אחו' בר יאשיה החט אלא דאיתביב מידה
הה דלחט למיד כתיבא ה' נמי דלא מהקין
הא רתנן ^ט כתב [גט] לנרש את אשתו
ונמלך

סוס מארס נצמלה כליה נרשותו ומוקטנה עימה ליש טיבן

שימוש אשימוש קשיא אסורה;
מעיקרא אתה לקמיה דר"ע ומושו'
שמעאל ונמר גمرا וחדר אתה
קשיא קשיא תניא רבי יהודה א
לתוכ הדיו חוץ מפרשות סוטה
שבמקרא מאי בינויו אמר רב
והני תנאי כי הנזקי תנאי דתניא
אחרת ר' אחוי בר יאשיה אמר
אמר רב פפה דילמא לא הייא
דאינתק לשום רחלתו לא הד
רשטמא מיכתבא הבי נמי ד
לא הייא עד כאן לא אמר רבבי
לשום סוטה בעולם אבל גבי תח
ולית לה לרבי אחוי בר יאשיה
תנייל בניי שלמה זו (ב' עב) כתוב סופר
הממו ומספ פסל מוקטן למל' מציב לכתיב
שומד על גזוי טען ג' כללו בני טליתות נמי
אין רקנן שעליו למוגן מkapil לסקוטה
לוסט וולט מפק
וז קקמום גן
ויש' נגן לילם
רבנן אחד יש
ונטע ממק
קחש' פוש
ש. קללה געל
לייע' קוסט זוכג
ליל' קוט.
במי' זיקרא
... על עקל
טארא פומר ען
הסוד מלחה נ
עמיל' פטיא עמל
נו פסם.
סמכניות סמכיות
זון דהדרי לא
פ' מטרון. ובבר
לעומתנו גל עקל
מתמחה מפי מה
ה' מטה שען מה
סמכך וועל' חוץ
נרטש חלומת סמכ
בדב' קפסה דבב
אלל' ניגי סמכיל
לעומתנו וללא
סמכה ז' סטטה
לעומתנו. חזין
ונכון. חוץ
במשה. אל ר' ג' מ
סוטה. כל לו פסעה
בגינוח. מאי
טער' גולן
טער' גולן

ת הב"ח

רבי נהוראי שמו
שהוא מאיר עין
חוריאו שמו אלא רבי
רבנן אמרו כי ערך

ליזן הש"ם

כג' מארך ריבינה אמי
הלאס צוֹפִין וצְבָעַס צְלָקָן נֵי
הלאס עומדין: שְׁמַקְרִיטָן דְּבָרִי בְּשִׁא'
לְדָבְרִין, לְקָרְמִילִי לְמוֹעֵסָס סְלָמָן
קְוִינִי בְּשִׁא' וְסְכָרִי קוּינִי בְּשִׁא': הדוחק
את השנאה. מְחִיגָע לְעַטְשִׁי וְלְסַמְגָל
וּוְסָקָע מְלָאִים וְלְעַפְגִּיכָּחָן
עַל דְּשִׁא' קְמִילָע:

ת מהר"ב

תורה אוור השלים
 וכשוי נגדי טפסס קעטעל לפלען
 ממען^ו: מוגני רחבה כיד קקבן
 ארדה. צמלה דויסס לנטשוען לנוינט
 ערלא נזין: והאריה החיז גונגע שיל
 טפחוון. נמלע ליליא טפם וממלע
 יונק: דידיה קורוד ברוחב טפה כיד
 קכבן אריה זה ברחוב. ונמנימ פליין
 טפם ומולע נזין: הרהה שיל קש כיד
 לי טסלא קומל לָס: ענומם. סלון
 הליים יכול לנטשוען ערלא: ווין
 מליטס יכול נטשוען ערלא מלע נטס סיל
 זאטל רטולע גיגן ריגר בעטס: באנז
 תערונה קוואט:
 ברבי אלחדום חיים הון
 מה זכו ב"ה לקבוע
 ב"ש ולא עוד אלא
 ראשו ורוכו בסוכה
 זו ב"ה לה"ש לא כך
 נזין החורנית ומזאוועה
 ת שמאו (אי)^ו משם
 בסוכה מייך לומדך
 הנקב"ה משפלו וכל

דוללה גROLIA מהזרת
ה מפני שעה שעיה
ללו אמרם נוח לו
לאדם שנבניא יורה
גברא עכשו שנברא
פיזע סט דה ווועט נטע מלך:
אודה באָלְהָאָה (ג) מודבעת, נסכלת לו
מליקס: יה ווועט ערוגה לאַכְסִיכִי
כל שיש בדקפה אַטְפְּחוּם. צוֹמִיכָה
וועט לְזִין ג' טפומות לאַקְפָּה סְמֵץ
פיזע סט דה ווועט נטע מלך:
וועט (ב) (א)

תשי ר'שׁוּי

ההדרור תליהקה [ריש ט"ס ברכיריו ועכ"ל] "רובי שטין" ואלה רב שרכי היה תלמידו של ר' ר' ולא ר' כ", דק", ט. וווך ערך פשפ"א [גלוין]: ס"א אַרְבָּנוֹן (גלוין), כ"ה במשגנויות ועי' חוי"ט ומלאכת שלמה וביד רוד חותם מגילה קד מיניה רך ע"י דוד דה למלון (גלוין). ז"ה אמרת דברייא אלא שם הונחה "שלילא הם לא אבוי ציל' כלפנינו ע"ל אלילם" (ה' הטוב בתוס' שמ מגילה): מניה נודה דפי' (שהיה לפניו ולפני המהראש"ה) בכלפנינו וכן הווי שדאי עם מהרץ ה'גאנט

עשייה דודה מהוקה הד. ו老子 מהמלר לו קן הנם לה מומקן נל מע כטולו וטומר לי מסוס דכמיע ולכט למ הילעתה האהלה דצעין שחטת כתיפה נסס הלא: **שיזודע** לטחד את השרא.

והלכה כב"ה וכי מאחר שאלו ואלו דברי אלוהים מפה
ההלכה במתן מפני שנחוץ ועלובין היו ושונן בבריתן ובבריתן
שמקדמים דברי ב"ש לדברינו כאןותה שניתנו מ' שהיינו
וישלחנו בתקון הבית בו שמאלי פולין וב"ה מכשרין אם
היה מעשה שהלכו וקנו ב"ש וכן ב"ה לברך את ר' יוחנן
רואה אף זה אמרו לו אם כך היה היה נזהג לא קיימות מצוות
שבכל המשפט עצמו הקב"ה מנכיביו וככל המגביה עצמו
המזהיר על הנוראה גורלה בורחת ממנו וכל הבורח מן
אחריו וככל הדוחק את השעה שעלה רוחקו וככל הנדר
עומדת לו ת"ר שני שנים ומהזאה נחלקו ב"ש וב"ה ו
לאדם שלא נברא יותר משנברא והללו אומרים נוח לו
ממשל נברא נמננו ונמרנו נוח לו לאדם שלא נברא יותר מ'

הו לפניהם מתקיימת רוחבה כדי לקבל אריה והאריה חצי לבנה של שלשה אריה לדורבי ורחבה כדי לקבל אריה יובראה כדי שאנן ביראה היהת של קש ושל קווים רואין אותה היא פשוטה עגולה רואין אותה כאלו היא מרובעת ^ט

שם העצם (גלוין), בכת"י הגה לבל פניו ובכת"י שגי זו יעיק. ע"ז סבר הוויסקון בתרתתו וסדר [ב] בכת"י והוא רופר (כ"ה שבשת) לא ר' ברי נהוראי שמו (ויכן להלן בסמוך). לא קאי על מודבר בלבלו יפהן: [ג] בכת"י הוה לבל פניען (פער), והוה הוה גינה ע"ז הווענרטה שם ובו וווענרטה [ד] בדר' וווענרטה מהרשל" (בדפר), והוה בשש"י שבפ"ג שהוה לנון טיגט מיטיב והווענרטה בושם שפְּלִינְגָן שהווענרטה מהרשל" (בדפר), והוה בשש"י שבפ"ג טיגט מיטיב והווענרטה: [ג] מיטיב והווענרטה: [ל]